

جناب میرزا ابوالقاسم علیہ بہاء اللہ

بسمہ المہیمن علی الاسماء

حضرت خاتم انبیا روح ما سواہ فداه از مشرق امر الہی ظاہر و با عنایت کبری و فضل بیمنتھی ناس را بکلمہ مبارکہ توحید دعوت نمودند و مقصود آنکہ نفوس غافلہ را آگاہ فرمایند و از ظلمات شرک نجات بخشند ولکن قوم بر اعراض و اعتراض قیام کردند وارد آوردند آنچه را کہ معشر انبیا در جنت علیا نوحہ نمودند در انبیای قبل تفکر نما ہر یک باعراض قوم مبتلا گشتند بعضی را بجنون نسبت دادند و برخی را سحر گفتند و حزبی را کذاب بمتابہ علمای ایران سالہا از حق جلّ جلالہ ظہور این ایام را میطلبیدند و چون افق عالم منیر و روشن گشت کل اعراض نمودند و بر سفک دم اطہرش فتوی دادند اُنک اذا سمعت تغرّادات حمامة بیانی علی اغصان دوحۃ عرفانی قل

الہی الہی اشہد بوحدانیتک و فردانیتک و بان لیس لک شریک فی ملکک و لا شبیه فی مملکتک اسئلک بامواج بحر قدرتک و اشراقات انوار شمس احدیتک بان تحفظنی من شرّ اعدائک و تقرّبنی الیک ای ربّ ترانی مقبلاً الی افقک معرضاً عن دونک اسئلک بنار سدرتک و نور امرک ان تکتب لی ما کتبته لاصفیائک اُنک انت المقتدر الغفور الکریم لا الہ الا انت العلیم الحکیم

این سند از [کتابخانه مراجع بہائی](http://www.bahai.org/fa/legal) دانلود شدہ است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّہ بہ مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایند.

آخرین ویراستاری: ۸ دسامبر ۲۰۲۱، ساعت ۴:۰۰ بعد از ظہر